

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ



ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΡΓΑΙΝΕΣΑΙ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 127 - Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος (Μάρτης - Απρίλης - Καλομηνάς) 2018

Υψηλάντεια 2018

Αφιερωμένα στους Μακεδονικούς Τάφους Κορινού Πιερίας

ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΕΜΑ 2018

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 – ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ ΠΙΕΡΙΑΣ

Η καθιερωμένη ανά χρόνο συνάντηση των απανταχού Οφιτών-μελών και φίλων του συλλόγου μας θα πραγματοποιηθεί φέτος το διήμερο Σάββατο 18 και Κυριακή 19 Αυγούστου στην κεντρική πλατεία του χωριού μας στη Νέα Τραπεζούντα. Καλούμαστε λοιπόν όλοι μας να συμμετάσχουμε σ' αυτήν την ξεχωριστή εκδήλωση που διοργανώνει ο σύλλογός μας με την συνεργασία και των υπόλοιπων φορέων του χωριού και να συνδιασκεδάσουμε κάτω από τους ήχους της παραδοσιακής λύρας και το πλούσιο ποντιακό πρόγραμμα του διημέρου στο οποίο συμμετέχουν επώνυμοι καλλιτέχνες του ποντιακού χώρου, φυσικά θα παίξουν λύρα και θα τραγουδήσουν και οι αξιόλογοι μουσικοί του χωριού μας.

Συγκεκριμένα το καλλιτεχνικό πρόγραμμα του διημέρου έχει ως εξής:

Σάββατο 18 Αυγούστου

Τραγούδι: Γιάννης Τσιπιρίδης
Τραγούδι: Βασίλης Τοπαλίδης
Λύρα: Θωμάς Μπαϊρακτάρης
Λύρα: Βαγγέλης Παραδεισόπουλος
Λύρα: Αλέξανδρος Αλχαζίδης
Αρμόνιο: Σταύρος Τουλκερίδης
Τύμπανα: Νίκος Γεωργιάδης



Κυριακή 20 Αυγούστου

Τραγούδι: Στάθης Νικολαΐδης
Λύρα: Γιώργος Ατματζίδης
Λύρα-Τραγούδι: Αλέξανδρος Αλχαζίδης
Λύρα-Τραγούδι: Βαγγέλης Παραδεισόπουλος
Αρμόνιο: Κώστας Αντωνιάδης
Τύμπανα: Γιώργος Γιασάρης



Το παιδικό χορευτικό του συλλόγου την πρώτη ημέρα των Υψηλάντειων όπου και έκλεισε το πρόγραμμα με ποντιακούς χορούς.

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν για μία ακόμη χρονιά οι καθιερωμένες εκδηλώσεις των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» που διοργανώθηκαν με πρωτοβουλία του συλλόγου μας του «Αλέξανδρου Υψηλάντη» και την συνεργασία των φορέων της Νέας Τραπεζούντας.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν την Τετάρτη 11 Απριλίου με την επίσημη έναρξή τους και ολοκληρώθηκαν την Κυριακή 22 Απριλίου με το τουρνουά σκάκι, με το κύριο μέρος των εκδηλώσεων να πραγματοποιείται από την Τετάρτη 11 Απριλίου έως και την Κυριακή του Θωμά 15 Απριλίου.

Φέτος το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας αποφάσισε οι εκδηλώσεις να είναι αφιερωμένες στους Μακεδονικούς Τάφους Κορινού Πιερίας, ένα θέμα ξεχωριστό για τον τόπο μας και όχι μόνο, αλλά συνάμα και τόσο άγνωστο για τους περισσότερους και μέσω των εκδηλώσεων των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» δόθηκε στο κοινό της Πιερίας η δυνατότητα να γνωρίσει όλα τα σημαντικά Αρχαιολογικά ευρήματα των Μακεδονικών Τάφων Κορινού και της Βόρειας Πιερίας.

Συνέχεια στη σελ. 4-5

Εκδηλώσεις Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου στην Κατερίνη την Κυριακή 20 Μαΐου.



Νέοι του συλλόγου μας με το λάβαρο έξω από τον Μητροπολιτικό Ναό της Θείας Αναλήψεως Κατερίνης, στις εκδηλώσεις μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Από αριστερά: Σεϊταρίδου Κατερίνα – Τερζίδου Θεοφανή – Αλχαζίδης Αλέξανδρος – Χαραλαμπίδης Χαράλαμπος.

Οι Ποντιακοί Σύλλογοι Πιερίας με την στήριξη της Περιφερειακής Ενότητας Πιερίας και τον Δήμο Κατερίνης πραγματοποίησαν εκδηλώσεις Μνήμης για την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού στην Κατερίνη, την Κυριακή 20 Μαΐου.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν την προηγούμενη ημέρα Σάββατο 19 Μαΐου, όπου οι νεολαίοι των ποντιακών συλλόγων του Νομού μοίρασαν φυλλάδια και έντυπο υλικό από το περίπτερο που είχε στηθεί στο χώρο της κεντρικής πλατείας της πόλης.

Την Κυριακή το πρωί στον Μητροπολιτικό Ναό Θείας Αναλήψεως Κατερίνης τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των θυμάτων της Γενοκτονίας παρουσία των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών του τόπου.

Συνέχεια στη σελ. 8



Οι ποδοσφαιριστές της ομάδας με τον προπονητή Γιώργο Μπεκιάρη πρώτο από αριστερά και τους παίδες που απαρτίζουν την ομάδα της Ακαδημίας.



Στην Α΄ ερασιτεχνική κατηγορία της Ε.Π.Σ. Πιερίας ο «ΕΘΝΙΚΟΣ»

Μεγάλη επιτυχία για την ιστορική ομάδα του χωριού μας τον «ΕΘΝΙΚΟ» που πήρε την άνοδο στη μεγάλη κατηγορία του τοπικού ερασιτεχνικού πρωταθλήματος μετά από δεκατρία (13) χρόνια που αγωνιζόταν στις χαμηλότερες κατηγορίες την Γ΄ και Β΄ ερασιτεχνική της Ε.Π.Σ. Πιερίας.

Μέσα σε δύο (2) ποδοσφαιρικές σεζόν η ομάδα του χωριού μας ανέβηκε δύο κατηγορίες, γεγονός το οποίο το επιτυγχάνει για πρώτη φορά στην ιστορία της.

Στην πορεία της φετινής χρονιάς η ομάδα μας πιστοποίησε τον τίτλο του φαβορί για μια εκ των τεσσάρων (4) ομάδων που θα ανέβαιναν στην ανώτερη κατηγορία, και αυτό το πέτυχε σχετικά εύκολα, με σπουδαίες εμφανίσεις παίζοντας ελκυστικό ποδόσφαιρο, κυρίως από τα μέσα του πρώτου γύρου έως το τέλος του πρωταθλήματος, με αποτέλεσμα η ομάδα μας να τερματίσει στην τρίτη θέση του βαθμολογικού πίνακα, μία θέση που της έδωσε πλεονέκτημα στον αγώνα μπαράζ με αντίπαλο τον ιστορικό Απόλλων Λιτοχώρου, όπου η ομάδα του χωριού μας έπαιξε για δύο αποτελέσματα για νίκη και ισοπαλία ενώ ο Απόλλων χρειαζόταν μόνο νίκη για να έχει ελπίδες για την άνοδο.

Ο αγώνας μπαράζ διεξήχθη το Σάββατο 12 Μαΐου στο γήπεδο της Νέας Τραπεζούντας και ο «ΕΘΝΙΚΟΣ» μετά από σπουδαία εμφάνιση πήρε την νίκη με το καθαρό σκορ 2-0 απέναντι στον Απόλλων, πιστοποιώντας απόλυτα τον τίτλο του φαβορί στο συγκεκριμένο παιχνίδι, νίκη που πανηγυρίστηκε δεόντως μετά τη λήξη του αγώνα απ' όλους τους συντελεστές της επιτυχίας αυτής.

Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και για την ακαδημία ποδοσφαίρου που ξεκίνησε φέτος με περίπου δεκαπέντε (15) παιδάκια και προπονητή τον Γιώργο Μπεκιάρη ο οποίος προπονει και την μεγάλη ομάδα, με στόχο την εκγύμναση-άθληση και στελέχωση μελλοντικά της ανδρικής ομάδας του «ΕΘΝΙΚΟΥ».

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ομάδας μας ευχαριστεί και συγχαίρει τους πρωταγωνιστές αυτής της επιτυχίας, τους ποδοσφαιριστές και τον προπονητή της ομάδας Γιώργο Μπεκιάρη για την αγαστή συνεργασία με τα μέλη της Διοικήσεως, τον κ. Αλέκο Καλτσιδη τον στυλοβάτη της επιτυχίας αυτής,



Η ομάδα του ΕΘΝΙΚΟΥ σε πλήρη σύνθεση όπως αγωνιζόταν στο φετινό πρωτάθλημα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΣ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ

ΕΛΑ ΚΙ ΕΣΥ !!!

ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ

“ Σήμερα αθλητές, αύριο καλύτεροι άνθρωποι...”

Πληροφορίες : 6946 344 553 (Κλεοπάτρα Ζανέτα)



Πανηγύρια και χαρές στα αποδυτήρια από τους παίκτες της ομάδας μας μετά το νικηφόρο 2 -0 επί του Απόλλωνα Λιτοχώρου στον αγώνα μπαράζ.

για την ηθική-υλική και οικονομική στήριξή του, καθώς και όλους τους φίλους της ομάδας, μικρούς και μεγάλους που ήταν κοντά στην ομάδα μας καθ' όλη την διάρκεια του έτους. Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευελπιστεί στη νέα χρονιά η στήριξη όλων προς την ομάδα μας να είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Για το Δ.Σ. του Α.Π.Σ. «ΕΘΝΙΚΟΣ» Νέας Τραπεζούντας
Τερζίδης Σταύρος



Υψηλάντεια 2018

Αφιερωμένα στους Μακεδονικούς Τάφους Κορινού Πιερίας

Συνέχεια από τη σελ. 1

Κεντρικός ομιλητής των εκδηλώσεων ήταν ο κ. Νούλας Κωνσταντίνος Αρχαιολόγος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πιερίας υπεύθυνος ανασκαφών της βόρειας Πιερίας.

Στη συνέχεια του κειμένου θα αναφερθούμε αναλυτικά στο φετινό πρόγραμμα των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ» με πλούσιο φωτογραφικό υλικό απ' όλες τις ημέρες των εκδηλώσεων.

Τετάρτη 11 Απριλίου

Έγινε η επίσημη έναρξη των «ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ 2018» στην αίθουσα εκδηλώσεων του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα. Μετά τους χαιρετισμούς των επισήμων και το καλωσόρισμα των παρευρισκομένων από τον πρόεδρο του συλλόγου κ. Παραδεισόπουλο Βασίλειο, ακολούθησε ομιλία-διάλεξη από τον κ. Νούλα Κωνσταντίνο Αρχαιολόγο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πιερίας με θέμα: «Οι Μακεδονικοί Τάφοι του Κορινού και έρευνες σε ταφικά μνημεία της ευρύτερης περιοχής». Ο κ. Νούλας με την διάλεξη του και το πλούσιο οπτικό υλικό, παρουσίασε στο κοινό τους Μακεδονικούς Τάφους Κορινού και άλλες ταφικές αρχαιότητες από τη βόρεια Πιερία. Στο τέλος της διάλεξης το Δ.Σ. του συλλόγου μας απένειμε τιμητική πλακέτα στον ομιλητή για την συμβολή του στην ανάδειξη των αρχαιοτήτων της Βόρειας Πιερίας. Η πρώτη μέρα των εκδηλώσεων έκλεισε με ποντιακούς χορούς από το παιδικό χορευτικό του συλλόγου. Λύρα έπαιξε ο Αλέξανδρος Αλχαζίδης, νταούλι ο Δήμος Αθανάσιος και χοροδιδάσκαλος του μικρού χορευτικού τμήματος είναι η Θεοφανή Τερζίδου.

Παρασκευή 13 Απριλίου

Εορτή της Ζωοδόχου Πηγής

Το πρωί τελέσθηκε στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Πανασιολογιστάτου Αρχιμανδρίτου π. Διονυσίου Γκόλια.

Το απόγευμα στην κεντρική πλατεία του χωριού έγιναν οι καθιερωμένες αυγομαχίες ένα έθιμο που πραγματοποιείται κάθε χρόνο στη Νέα Τραπεζούντα και κρατά από τα πρώτα χρόνια ίδρύσεως του χωριού. Οι αυγομάχοι τσούγκρισαν τα αυγά τους σε δύο ξεχωριστές ομάδες παιδιά και ενήλικες.

Το βράδυ της ίδιας ημέρας στην αίθουσα του συλλόγου πραγματοποιήθηκε ποντιακή και ελαφρολαϊκή μουσική βραδιά με τους μουσικούς της



Νέας Τραπεζούντας να συμμετέχουν στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Έπαιξαν και τραγούδησαν οι: Σάββας Αδαμίδης – μπουζούκι, Μαρία Κεφαλίδου τραγούδι–ακορντεόν, Μιχάλης Παπαργυρόπουλος – τραγούδι– κιθάρα, Αλέξανδρος Αλχαζίδης Λύρα–τραγούδι, Σταύρος Χαραλαμπίδης τραγούδι, Κώστας Αντωνιάδης αρμόνιο, και Φάνης Μεγαλόπουλος νταούλι, τους οποίους το Δ.Σ. του συλλόγου μας ευχαριστεί θερμά για την αφιλοκερδή συμμετοχή τους.

Κυριακή του Θωμά 15 Απριλίου

Ταφικό Έθιμο

«Του Θωμα σα Ταφία στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας . Ένα πανάρχαιο ταφικό έθιμο».

Την Κυριακή του Θωμά στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας οι Οφίτες Πόντιοι απ' όλη την Ελλάδα κατευθύνονται από το πρωί στα κοιμητήρια του χωριού σε μια μέρα Αναστάσιμη και αισιόδοξη, καθώς πιστεύουν ότι οι ψυχές των αγαπημένων τους έχουν ανέβει στον επίγειο κόσμο και κάθονται μαζί τους μέχρι την ημέρα του Αγίου Πνεύματος, γι' αυτό και κάνουν «υποδοχή» στρώνοντας τραπέζι. Το ταφικό έθιμο οι πρόγονοι μας το τηρούσαν ευλαβικά στην επαρχία του Οφεις στον Πόντο. Δε σταμάτησαν να το τηρούν και όσοι Οφίτες εγκαταστάθηκαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση, ακόμη και στα μαύρα χρόνια των Σταλινικών εκκαθαρίσεων όπου χιλιάδες Πόντιοι εξοντώθηκαν απλώς διότι ήταν ... Ελληνες. Οι κάτοικοι της Νέας Τραπεζούντας από το 1928, έτος ίδρυσης του χωριού, μέχρι και σήμερα ευλαβικά τηρούν αυτό το ταφικό έθιμο που οι ρίζες του χάνονται στο βάθος των αιώνων και φθάνουν στα χρόνια του αποικισμού του Πόντου από τους Ίωνες. Οι Αρχαίοι Αθηναίοι αλλά και άλλοι Ίωνες τηρούσαν παρόμοια ταφικά έθιμα. Ανάμεσα στα αρχαία ταφικά έθιμα, εκείνο που θα μπορούσε να συσχετισθεί με το ποντιακό ταφικό έθιμο, είναι της "Ημέρας των Ψυχών", όπου πίστευαν ότι την ημέρα εκείνη οι ψυχές ξαναγύριζαν στον επάνω κόσμο και βρισκόνταν αόρατες ανάμεσα στους ζωντανούς. Κατά την τρίτη ημέρα της εορτής των Ανθεστηρίων στην Αθήνα, προς τιμήν του Διονύσου, πραγματοποιούνταν τα Υδροφόρια, εις ανάμνησιν όσων χάθηκαν στον Κατακλυσμό του Δευκαλίωνα. Οι Αθηναίοι έριχναν αλεύρι από σιτάρι ζυμωμένο με μέλι προς τις χθόνιες θεότητες σε ένα χάσμα που υπήρχε στο τέμενος της Γης Ολυμπίας, το οποίο βρισκόταν στο ναό του Ολυμπίου Διός που είχε κατασκευάσει ο Δευκαλίωνας όταν ήρθε στην Αθήνα. Κατά τη λήξη της τελετής, πίστευαν ότι οι ψυχές επέστρεφαν στον Κάτω Κόσμο, οπότε και φώναζαν: Θύραζε Κάρες ουκέτ' Ανθεστήρια. Τις «ρίζες» του τις βρισκουμε σε απτικές λευκές ληκύθους• πρόκειται για αγγεία που εμφανίστηκαν γύρω στο 470 και χρησιμοποιούνταν μέχρι το 400 π.Χ. αποκλειστικά σε ταφικές τελετές. Σε μία λήκυθο του 430 π.Χ. που βρίσκεται στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης απεικονίζεται πεπλοφόρος γυναίκα που φέρει προσφορές σε τάφο, ενώ στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο φυλάσσεται παρόμοιο αγγείο που βρέθηκε στην Ερέτρια και χρονολογείται γύρω στο 440 π.Χ. Απεικονίζεται ο νεκρός έφηβος με χλαμύδα, πέτασο και δόρυ, όρθιος να αντικρίζει την επιτύμβια στήλη του προς την οποία έρχεται μια γυναίκα μορφή με κάνιστρο γεμάτο στεφάνια προσφορών, για να στολίσει το ταφικό μνημείο.

Θέατρο σκιών

Το βράδυ της Κυριακής στην αίθουσα του συλλόγου πραγματοποιήθηκε παιδική εκδήλωση για τους μικρούς και μεγάλους φίλους του θεάτρου σκιών με το έργο «Ο Καραγκιόζης Γραμματικός» από το θέατρο σκιών του Οδυσσέα Κουλή.



Φώτο 1: Οι αυγομάχοι στο χώρο της πλατείας τσουγκρίζουν τα αυγά τους.

Φώτο 2: Το μέλος του Δ.Σ του συλλόγου μας κ. Σταυριανίδης Ιωάννης απονέμει τιμητική πλακέτα στον ομιλητή κ. Νούλα Κωνσταντίνο.

Φώτο 3: Οι τρεις νικητές των αυγομαχιών στη μέση ο πρώτος Καρυπίδης Νίκος δεξιά του ο δεύτερος Παντελίδης Χάρης και αριστερά του ο τρίτος Αντωνίου Κωνσταντίνος.

Φώτο 4: Αποψη του κόσμου που παραβρέθηκε στην έναρξη των εκδηλώσεων, και την ομιλία του κ. Νούλα Κωνσταντίνου.

Φώτο 5: Στο Ταφικό Έθιμο την Κυριακή του Θωμά, με τον πατήρ Σταυριανίδη και δίπλα του την πρεσβυτέρα Σταυριανίδου Παρασκευή, και τους απανταχού Οφίτες να τιμούν τους κεκοιμημένους.

Φώτο 6: Από την εκδήλωση της Παρασκευής στην αίθουσα του συλλόγου.

Φώτο 7: Τα μέλη του Δ.Σ. Ελένη Αδαμίδου – Σταυριανίδης Ιωάννης – Τερζίδου Φανή - με την Σεϊταρίδου Ελένη στο σέρβις των φαγητών.

Φώτο 8: Κεφαλίδου Μαρία τραγούδι – Αδαμίδης Σάββας μπουζούκι – Παπαργυρόπουλος Μιχάλης – κιθάρα, τραγούδι.

Φώτο 9: Ο Αλέξανδρος Αλχαζίδης λύρα και δίπλα του η χοροδιδάσκαλος του παιδικού χορευτικού τμήματος Τερζίδου Θεοφανή.

Φώτο 10: Ο Αθανασιάδης Δήμος στο νταούλι.



Τα παιδιά του σκακιστικού ομίλου Κατερίνης
1η θέση στην ομαδική βαθμολογία

Συνέχεια από τη σελ. 5

Κυριακή 22 Απριλίου Τουρνουά ανοικτού Σκακιού (rapid) Λήξη των ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ 2018

Με απόλυτη οργανωτική και αγωνιστική επιτυχία πραγματοποιήθηκε το ανοικτό τουρνουά γρήγορου σκακιού, την Κυριακή 22 Απριλίου στην αίθουσα του συλλόγου.

Το τουρνουά πραγματοποιείται κάθε χρόνο ανελλιπώς από το 1983, και διοργανώνεται με πρωτοβουλία του συλλόγου μας και την συνεργασία των Σκακιστικών Συλλόγων της πόλης της Κατερίνης (Σ.Ο. Κατερίνης, Σ.Ο. Π.Κ.Δ. Κατερίνης) και της Ε.Σ.Σ.ΚΕ.ΔΥ.Μ. Και το φετινό τουρνουά θα ληφθεί υπόψη από την Παγκόσμια Σκακιστική Ομοσπονδία για διεθνή αξιολόγηση ELO (FIDE Rapid Ratings). Είναι το 5ο σκακιστικό τουρνουά της σειράς Grand Prix της ΕΣΣΚΕ-ΔΥΜ 2017-18.

Χαρακτηριστικό και της φετινής διοργάνωσης στην κατάμεστη αίθουσα πολλαπλών χρήσεων του Μ.Π.Σ. «Αλέξανδρος Υψηλάντης» της Νέας Τραπεζούντας ήταν η μαζική συμμετοχή από δεκάδες σκακιστές όλων των ηλικιών (106 συνολικά άτομα) από διάφορες περιοχές όπως Γιαννισά, Βέροια, Πτολεμαΐδα, Κοζάνη, Κιλκίς, Έδεσσα, Σέρρες, Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Κατερίνη και Νέα Τραπεζούντα Πιερίας, που μέσα σε μια εξαιρετική ατμόσφαιρα αγωνίστηκαν για τη χαρά της συμμετοχής και τη διάκριση.

Πραγματοποιήθηκαν δύο διαφορετικά τουρνουά με βάση την ηλικία των σκακιστών (για μεγάλους και για μικρούς). Στο πρώτο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δεκατρία (13) ετών και άνω και στο δεύτερο τουρνουά πήραν μέρος οι σκακιστές ηλικίας από δώδεκα (12) ετών και κάτω, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερο κίνητρο διάκρισης για όλους και υψηλότερο επίπεδο στις παρτίδες που πραγματοποιήθηκαν. Η μάχη για την κορυφή και στα δύο τουρνουά ήταν σκληρή με αρκετό πάθος αλλά πάντα στα πλαίσια του «ευ αγωνίζεσθαι», αρχή που διέπει το σκάκι ως άθλημα και το κάνει να ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα αθλήματα.

Τα δύο τουρνουά πραγματοποιήθηκαν με Ελβετικό σύστημα επτά (7) γύρων, με χρόνο σκέψης για κάθε σκακιστή, δέκα λεπτά για ολόκληρη

ρη την παρτίδα και για κάθε κίνηση που ολοκληρώνει ο παίκτης (από την πρώτη κίνηση), έπαιρνε ακόμη πέντε δευτερόλεπτα (5'') χρόνου σκέψης.

Στο πρώτο τουρνουά (ηλικίας από δεκατρία ετών και άνω) νικητής του τουρνουά αναδείχθηκε ο σκακιστής Βαρδάκας Γρηγόριος με 6 βαθμούς σε 7 αγώνες, δεύτερος τερμάτισε ο σκακιστής Παπαγιάννης Αστέριος με 6 βαθμούς σε 7 αγώνες, ενώ στην τρίτη θέση τερμάτισε ο σκακιστής Μπλέτσιος Διονύσιος με 5,5 βαθμούς σε 7 αγώνες (και οι τρεις είναι σκακιστές του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης).

Στο δεύτερο τουρνουά (ηλικίας από δώδεκα ετών και κάτω) νικητής του τουρνουά αναδείχθηκε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Κατερίνης Γεωργιάδης Αθανάσιος με 6,5 βαθμούς σε 7 αγώνες, δεύτερος τερμάτισε ο σκακιστής από το Κιλκίς Στανιμερόπουλος Αριστογένης με 6 βαθμούς σε 7 αγώνες, ενώ στην τρίτη θέση τερμάτισε ο σκακιστής του Σκακιστικού Ομίλου Πτολεμαΐδας «Δούρειος Ίππος» Χασάπης Δημήτριος με 5,5 βαθμούς σε 7 αγώνες.

Κύπελλα απονεμήθηκαν στους τρεις (3) πρώτους νικητές του πρώτου τουρνουά και στον πρώτο νικητή του δεύτερου τουρνουά καθώς επίσης και στις τρεις (3) καλύτερες ομάδες (σκακιστικούς συλλόγους) που προέκυψαν από το άθροισμα των πόντων που συγκέντρωσαν οι δύο καλύτεροι σκακιστές κάθε ομάδας από το κάθε ένα από τα δύο τουρνουά.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθηκε ο Σκακιστικός Όμιλος Κατερίνης, στην δεύτερη θέση τερμάτισε ο Σκακιστικός Όμιλος Πτολεμαΐδας «ο Πτολεμαΐος», ενώ στην τρίτη θέση ισοβάθμισαν ο Όμιλος Σκακιστών Γιαννισών μαζί με τον Σκακιστικό Όμιλο Πνευματικού Κέντρου Δήμου Κατερίνης, όπου με βάση τα κριτήρια ισοβαθμίας την τρίτη θέση κατέκτησε ο Όμιλος Σκακιστών Γιαννισών.

Η μεγάλη συμμετοχή σκακιστών ΚΑΙ της φετινής διοργάνωσης αποτελεί προϊόν του αυξημένου κύρους που απέκτησε με πολύ κόπο στη διάρκεια του χρόνου το σκακιστικό τουρνουά «Υψηλάντεια», χάρη στην αγάπη των ανθρώπων του τοπικού συλλόγου και των σκακιστικών συλλόγων της Πιερίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας εύχεται καλή επιτυχία σε όλους όσους συμμετείχαν (σκακιστές, συνοδούς, προπονητές, διαιτητές κλπ.), τους ευχαριστεί θερμά για την παρουσία τους και ευελπιστεί του χρόνου τέτοιες μέρες να ανταμώσουν ξανά όλοι στη Νέα Τραπεζούντα, στο σκακιστικό τουρνουά του επομένου έτους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ ευχαριστεί επίσης θερμά όλους και όλες που τίμησαν με την παρουσία τους τις εκδηλώσεις των ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΩΝ, τους φορείς της Νέας Τραπεζούντας, και τα μέλη του συλλόγου που βοήθησαν για την πραγματοποίησή τους.

Με εκτίμηση

Το Διοικητικό Συμβούλιο



Οι νικητές του 1ου τουρνουά είναι:
1η θέση: Βαρδάκας Γρηγόριος
2η θέση: Παπαγιάννης Αστέριος
3η θέση: Μπλέτσιος Διονύσιος

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Μύριων «Ηρώων και Μαρτύρων» αίμα

Αθάνατο έχει γράψει τ' όνομά σου

Και το χρυσό που Σε στολίζει στέμμα

Ελληνικό δηλώνει το έμβλημά σου

Δεν έχει θέση στην ιερή τη γη σου

Οποιοι καρδιά δεν έχει Ελληνική

Ναός του Αριστοτέλη ειν' η ψυχή σου

Ινδαλμα τ' Αλέξανδρου σου η μορφή

Αλλοίμονο σ' αυτούς που θα 'ναι εχθροί σου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

Σα να μην έφθαναν όλα στην οικουμένη, εμφανίστηκαν κι αυτοί οι πλαστογράφοι οι ξένοι. Θέλουν την ιστορία μας βαθιά να βεβηλώσουν, όμως αυτό ποτέ δεν θα το κατορθώσουν. Σήκω Μέγα Αλέξανδρε, μεγάλε στρατηλάτη εσύ που έφθασες στις γης, τα μήκη και τα πλάτη. Σήκω και φώναξε με στρατηγού φωνή, πως η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ είναι ΕΛΛΗΝΙΚΗ. Απίστευτος ο στόχος του, να φθάσει ως την Ασία. Απίστευτη η μέγιστη τ' Αλέξανδρου εκστρατεία. Πέρασαν αιώνες, μελέτησαν πολλοί, να βγάλουν συμπεράσματα για τη στρατηγική. Μα όσο κι αν προσπάθησαν να δώσουν τις λύσεις, στο ίδιο καταλήγουνε, είν' ο μέγιστος Ανατολής και Δύσης. Ο μέγας στρατηλάτης μας με τις μεγάλες νίκες, είχε μαζί του πάντοτε τους ήρωες τους ΚΡΗΤΕΣ. Ο μέγας ο Αλέξανδρος ο μέγας αρχηγός, ναύαρχο είχε το Νέαρχο που ήταν Κρητικός. οι άντρες του Αλέξανδρου, ορμούσαν σα λιοντάρια που ήταν ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ και ΚΡΗΤΕΣ παληκάρια. Η ιστορία δίδαξε και πάντα συμπεραίνει, πως οι Έλληνες είναι δυνατοί, μονάχα ενωμένοι!

ΜΑΝΑ

Μάνα, γλυκύτατο όνομα
το τέλειο στην πλάση
και σίγουρα ακριβότερο
ποτέ δεν θα υπάρξει.

Μάνα είναι οι ρίζες μας
είναι τα σωθικά μας
είναι ο φάρος της ζωής
ο χτύπος της καρδιάς μας.

Προστάτης είναι στη ζωή
άγγελος όταν φύγει,
στον πόνο μα και στη χαρά
η σκέψη της μας πνίγει.

Όλες του κόσμου οι μάνες
να κάνουνε στρατιές,
όχι κρατώντας όπλα
κρατώντας τις σημαίες, τις ειρηνικές.

Κρατώντας περισσότερα
πτετώντας τα ψηλά
να φθάσουνε στ' αστέρια
να φθάσουν στη σελήνη
να πάρουνε απ' τον Θεό
ευχές για την ειρήνη.

ΜΑΝΑ προστάτιδά μου
είσαι μοναδική,
γιατί μόνο η δική σου ΑΓΑΠΗ
είναι ΑΛΗΘΙΝΗ

**Ευχαριστώ θερμά τον Ποντιακό
Σύλλογο Νέας Τραπεζούντας
«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ»
για την τιμή που μου κάνετε και τη
χαρά που μου δίνετε.**

Ελένη Γεωργίου



του Χρήστου Γιανταμίδη
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

Να σώσουμε την Χώρα μας

Η διάσωση της πατρίδας μας από το δημογραφικό της πρόβλημα είναι χρέος όλων των Ελλήνων.

Σήμερα η Ελλάδα μας κινδυνεύει με αφανισμό όχι τόσο από τον εξ ανατολών κίνδυνο αλλά από την σοβαρή υπογεννητικότητα των τελευταίων 40 ετών. Επί των ημερών μας η Ελληνίδα γεννά 1,3 παιδιά και σε μεγάλη ηλικία, κατά συνέπεια χάνονται γενιές.

Με τον ρυθμό αυτόν του 1,3 παιδιά ανά γυναίκα στις επόμενες δεκαετίες η χώρα μας θα γίνει τόπος γερόντων, ήδη στα χωριά μας κατοικούν μόνο γέροντες, με κενά σχολεία που κάποτε ήταν γεμάτα από παιδιά.

Η μείωση του πληθυσμού θα είναι ραγδαία και μη αναστρέψιμη εάν δεν ληφθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα για την προώθηση της γεννητικότητας. Απόρροια αυτής, είναι η πληθυσμιακή αλλοίωση της ελληνικής κοινωνίας, με την αντικατάστασή της με ένα τριτοκοσμικό αμάλγαμα μουσουλμανικών φυλών που θα υποσκάψει το παρόν και το μέλλον του ελληνισμού, δηλαδή θα υποσκάψει τα ήθη, τα έθιμα, παραδόσεις, θρησκεία, ιστορία και κυρίως την γλώσσα μας. (Αν λάβουμε υπόψη μας ότι τα κράτη-Έθνη αφανίζονται όταν απολέσουν τα αναφερόμενα χαρακτηριστικά τους, δηλαδή την πολιτισμική-εθνική τους ταυτότητα).

Το αναφερόμενο πρόβλημα θα επιδεινώνεται στο μέλλον εάν συνεχισθεί η ανεξέλεγκτη εισβολή-επιδρομή μουσουλμάνων λαθρομεταναστών και στην συνέχεια παροχή σ' αυτούς της ελληνικής ιθαγένειας, τότε πλέον είναι βέβαιο ότι το ελληνικό γένος θα πάψει να υπάρχει όπως το γνωρίζουμε επί χιλιετηρίδες, καθόσον οι μουσουλμάνοι δεν αφομοιώνονται, παράδειγμα η μουσουλμανική μειονότητα στην ελληνική Θράκη, τα εκατομμύρια μουσουλμάνων που ζουν στην Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, κλπ δεν αφομοιώθηκαν.

Εάν δεν ληφθούν μέτρα το δημογραφικό πρόβλημα θα προκαλέσει την οριστική εξαφάνιση-εξόντωση του ελληνισμού στις επερχόμενες δεκαετίες.

Ότι δεν πέτυχαν οι Πέρσες, οι Ρωμαίοι, οι Άραβες, οι Οθωμανοί με τους κατακτητικούς τους πολέμους θα το πετύχουν οι σύγχρονοι μουσουλμάνοι με την αδιαφορία-θέλησή μας, και ότι ριζώνει με την θέλησή μας δεν ξεριζώνεται. Θα το πετύχουν οι μουσουλμάνες μητέρες ειρηνικά.

Για να διατηρήσουμε την εθνική μας ταυτότητα θα πρέπει κάθε Ελληνίδα να γεννά 2.11 παιδιά και σε νεαρή ηλικία. Η επίτευξη αυτού του στόχου είναι υπόθεση όλων των Ελλήνων, να δράσουμε έγκαιρα.

Όλα αρχίζουν από την οικογένεια, από τον οικογενειακό προγραμματισμό, οι γονείς-παππούδες θα πρέπει να σταθούν κοντά στα παιδιά τους συμβουλευόντάς τα να παντρευτούν και να σταθούν δίπλα τους σε ότι χρειασθούν. Θα πρέπει να πείσουν τα παιδιά-εγγόνια τους ότι η δημιουργία οικογένειας με παιδιά φέρνει την μεγαλύτερη ευτυχία στον άνθρωπο, ο σκοπός ύπαρξης του ανθρώπου που ήρθε στην ζωή ολοκληρώνεται με τον γάμο και τα παιδιά.

Θα πρέπει να γίνει μια πανελλήνια κίνηση από όλους τους δημόσιους φορείς, εκκλησία, εκπαίδευση, τα ΜΜΕ, οι τηλεοπτικοί σταθμοί να προβάλλουν τηλεοπτικές σειρές όπου να προβάλλεται η οικογένεια, ο ρόλος της γυναίκας ως μάνα και γιαγιά, την χαρά και την ευτυχία που φέρνουν τα παιδιά-εγγόνια στους γονείς και παππούδες αντίστοιχα κλπ.

Η πολιτεία θα πρέπει να σταθεί αρωγός σε κάθε οικογένεια με παιδιά, με το να πάρει προστατευτικά μέτρα για να τους στηρίξει, όπως:

Μεγαλύτερη οικονομική στήριξη της Ελληνίδας μάνας από το πρώτο παιδί και αναλογικά να αυξάνεται για τα περισσότερα παιδιά.



Να προστατεύεται νομοθετικά η εγκυμοσύνη και στον ιδιωτικό φορέα όπως προστατεύεται στο Δημόσιο φορέα.

Φορολογικές απαλλαγές.

Πλήρη νοσοκομειακή-φαρμακευτική κάλυψη ειδικότερα στις πολύτεκνες οικογένειες.

Να προτιμώνται οι πολύτεκνοι σε θέσεις εργασίας τόσο από το Δημόσιο όσο και από τον Ιδιωτικό τομέα.

Να δημιουργηθούν περισσότεροι βρεφονηπιακοί και παιδικοί σταθμοί για τα παιδιά των εργαζόμενων μητέρων.

Οι μητέρες που έχουν 3 παιδιά σε ηλικία 24 ετών να συνταξιοδοτούνται σε ηλικία 55 ετών.

Ενώ δεν θα υπάρξει δημοσιονομική επιβάρυνση καθόσον τα τρία παιδιά της, με τις ασφαλιστικές τους εισφορές θα πληρώνουν την σύνταξη της μητέρας τους.

Να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας για να σταματήσει η φυγή των νέων στο εξωτερικό, παράλληλα θα είναι ένα κίνητρο να επιστρέψουν τα περίπου 500.000 άτομα που έφυγαν από το 2010...

Είναι κάποια από τα μέτρα που θα μπορούσαν να ανατρέψουν την υπογεννητικότητα.

Ας βοηθήσουμε τους νέους μας να κάνουν οικογένεια, παιδιά και ας περικόψουμε τις περιπτώσεις πολυτέλειές μας για χάρη της οικογένειας και των παιδιών, για να σωθεί η πατρίδα μας με ιστορία άνω των 4000 ετών. Για την Ελλάδα ρε γ..... είπε η ΧΡΥΣΗ Ολυμπιονίκης Βούλα Πατουλίδου. Για την Ελλάδα λοιπόν όλοι μας να συμβάλλουμε στην διάσωση του ελληνικού Έθνους. Ας πάρουμε παράδειγμα την γειτονική Τουρκία που το 1927 είχε πληθυσμό 13,6 εκατομμύρια έναντι 6,2 εκατ. της Ελλάδας το 1928, μια διαχειρίσιμη αναλογία 2:1 Το 1950 έφθασε τα 21 εκατ. και το 2014 τα 78 εκατ., αναλογία 7:1

Επί πλέον έχει ένα νεανικό πληθυσμό 32.2 εκατ. ηλικίας 0-24 ετών, έναντι της Ελλάδος που έχει μόλις 2.7 εκατ. (Στατιστικά στοιχεία από το βιβλίο του Αναστάσιου Λαυρέντζου "ΣΙΩΠΗΡΗΛΩΣΗ")

Οι πολιτικοί Ταγοί της χώρας μας θα πρέπει να μελετήσουν και εφαρμόσουν με συνέπεια μια δέσμη μέτρων που θα ενθαρρύνουν τα νέα ζευγάρια να αποκτήσουν παιδιά, για να μην γίνει η πατρίδα μας Λίβανος.*

Η οικονομική κρίση θα περάσει, η οικονομία μας θα ανακάμψει, αλλά η απώλεια της εθνικής μας κυριαρχίας λόγω της επικίνδυνης υπογεννητικότητας ουδέποτε θα ανακάμψει. Παραφράζοντας στίχο του ε-

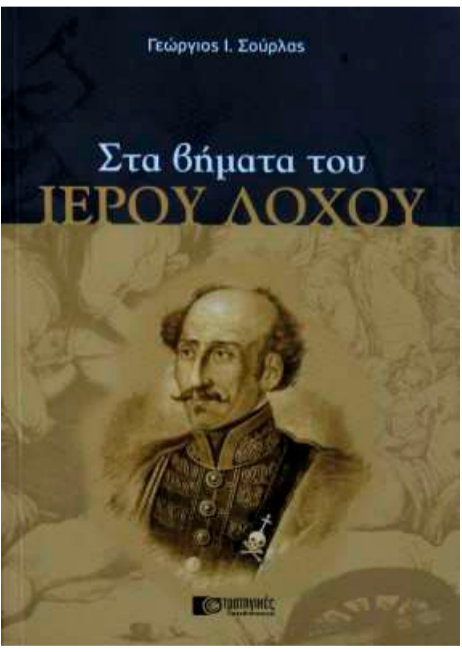
θνικού μας ποιητή Ρήγα Φεραίου, «Σ' Ανατολή σε Δύση, και Νότο και Βοριά, για την πατρίδα μας όλοι να' χουμε μια καρδιά», όλοι για την πατρίδα μας, να την σώσουμε από την ΥΠΟΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ.

*Στο Λίβανο υπερτερούσαν οι χριστιανοί των μουσουλμάνων. Αυτή η διαφορετικότητα των κατοίκων, σε βάθος χρόνου τους οδήγησε σε προστριβές και στον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ τους, με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος του πληθυσμού να διαφύγει στο εξωτερικό, κυρίως χριστιανοί.

Έκτοτε παραμένει μια διηρημένη χώρα, με μουσουλμανική κυριαρχία. Τα 2/3 του πληθυσμού της ζουν στο εξωτερικό.

Γεώργιος Ι. Σούπλας

**Στα βήματα του
ΙΕΡΟΥ ΛΟΧΟΥ**



Παρουσίαση βιβλίου

Αυτό το εξαιρετικό βιβλίο του κ. Γεωργίου Σούπλα με τίτλο «Στα βήματα του Ιερού Λόχου» διατίθεται από τον σύλλογο μας και ευρίσκεται στην δανειστική βιβλιοθήκη του συλλόγου. Για περισσότερες πληροφορίες στην υπεύθυνη βιβλιοθήκης και μέλος του Δ.Σ. κ. Ελένη Αδαμίδου και στον πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο.

Το Όρος των Κελλίων

το άγνωστο Άγιο Όρος του Κισσάβου



Του Δημοσθένη Σπυρίδωνα Σείταριδη του Βασιλείου, Δικηγόρου

Κισσαβος ή Όσσα, είναι το βουνό που όλοι γνωρίζουν σαν το αντίπαλο δέος του Ολύμπου. Ιδιαίτερα γνωστό το κλέφτικο τραγούδι που αναφέρεται σε μια φανταστική πλην όμως μεγαλοπρεπή έριδα μεταξύ των δύο αυτών βουνών με την οποία εξυμνείται η κλεφτουριά κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821, για το οποίο ο κριτικός Fauviel ομολογεί ότι αυτό είναι το καλύτερο κλέφτικο τραγούδι της συλλογής του, με τίτλο: Ο Όλυμπος και ο Κισσαβος: Ο Όλυμπος και ο Κισσαβος, τα δυο βουνά μαλώνουν, το ποιο να ρίξει τη βροχή, το ποιο να ρίξει χιόνι.. Πολλοί λίγοι όμως γνωρίζουν ότι ο Κισσαβος υπήρξε το φημισμένο Όρος των Κελλίων των Κομνηνών, ένα βουνό που στα ένδοξα χρόνια του Βυζαντίου αποτέλεσε ένα μικρό Άγιο Όρος καθώς φιλοξένησε μια ακμάζουσα μοναστική πολιτεία, μικρογραφία της Αθωνικής.

Σύμφωνα με τις γραπτές πηγές, την αρχαιολογική έρευνα και τις πρόσφατες επιστημονικές δημοσιεύσεις, το όρος των Κελλίων ταυτίζεται με τον Κισσαβο. Σ' αυτό το βουνό βρήκαν φιλόξενο καταφύγιο μοναχοί και ασκητές που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα κελιά τους στο Σινά και στους Αγίους Τόπους εξαιτίας των βαρβαρικών επιδρομών. Έτσι, στις ανατολικές ακτές του Κισσάβου, που τόσο πολύ μοιάζουν με τις αθωνικές ακτές, ιδρύθηκε μια αξιόλογη μοναστική κοινότητα με πλήθος Μονών, Σκητών, κελιών και ασκηταριών. Οι Κομνηνοί και ιδιαίτερα ο Αλέξιος προσπάθησαν να οργανώσουν και εκεί έναν κοινοβιακό μοναχισμό, αντίστοιχο με αυτόν του Αγίου Όρους, του Παπικίου και των Μετεώρων αργότερα. Η σπουδαιότερη ιστορική αναφορά για το «Όρος των Κελλίων» βρίσκεται στο βίο του ιδρυτή της μονής της Πάτμου Οσίου Χριστοδούλου (Υποτύπωση Οσίου Χριστοδούλου, 1091) και αναφέρεται στην προσπάθεια του Αλεξίου Κομνηνού για την ίδρυση μοναχικής κοινοβιακής πο-

λιτείας στην περιοχή μέσω του Οσίου.

Η μοναστική κοινότητα του Όρους των Κελλίων άκμασε κυρίως από το 10ο μέχρι και τον 12ο αιώνα ενώ η παρακμή της άρχισε από το 14 αιώνα και κορυφώθηκε το 1821 όταν οι μοναχοί δέχθηκαν την οργή των Τούρκων για τη συμμετοχή τους στον Αγώνα.

Ας γνωρίσουμε τα σπουδαιότερα μνημεία του Όρους των Κελλίων τα οποία μπορεί να προσκυνήσει ο σημερινός επισκέπτης.

1) Ι.Μ. ΚΟΜΝΗΝΕΙΟΥ

Ιδρύθηκε από τον αυτοκράτορα Αλέξιο Α' Κομνηνό και η πλήρης ονομασία του είναι Κομνηνέιος Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου & Αγίου Δημητρίου (Παναγία του Κομνηνέιου ή Οικονομείου). Το μοναστήρι βρίσκεται στην ανατολική δασώδη πλευρά της Όσσας κοντά στο Στόμιο. Όπως μαρτυρείται από τα υπάρχοντα αρχαιολογικά λείψανα, στη θέση του μοναστηριού προϋπήρχε αρχαίο ιερό ανήκε στον Ποσειδώνα Πετραίον τον οποίο τιμούσαν και γιόρταζαν οι Θεσσαλοί σε ανάμνηση του μεγάλου σεισμού που διαχώρισε την Όσσα από τον Όλυμπο, έργο αποδιδόμενο στον Ποσειδώνα. Στην ίδια θέση του αρχαίου ιερού οικοδομήθηκε κατά τον 5ο μ.Χ. αιώνα μια βυζαντινή εκκλησία. Η Μονή φέρει από παλιά την ονομασία Κομνηνέιον, έδειξε κατά τον επίσκοπο Πλαταμώνα Αμβρόσιο, ότι είναι «ίδρυμα της Βασιλικής Οικογενείας των Κομνηνών». Πράγματι στη διάρκεια της δυναστείας των Κομνηνών ιδρύθηκε η μεγαλοπρεπής βασιλική μονή στη θέση του προϋπάρχοντος μικρού βυζαντινού ναού. Το Μοναστήρι φέρει και την ονομασία Οικονομείον ή Οικονομείο, πιθανώς από το όνομα του διαλυθέντος κατά την 10ετία του 1860

Ο Πρωτονοτάριος του Πατριαρχείου Κων/πόλεως Θ. Ζυγομάλης επισκέφθηκε κατά τα έτη 1576 - 1577 τα μοναστήρια της περιοχής με εντολή του Πατριάρχη Κων/πόλεως να εισπράξει τα οφειλόμενα από τα μοναστήρια πατριαρχικά δικαιώματα. Όταν επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη έγραψε διάφορες επιστολές με πληροφορίες για τα Μοναστήρια. Για το μοναστήρι «Παναγία του Οικονομείου» αναφέρει ότι είχε πάνω από 300 μοναχούς. Το μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου ευρισκόμενο σε δασώδη περιοχή αποτελούσε ασφαλές καταφύγιο για τους κατατρεγμένους Έλληνες κατά την περίοδο της

τουρκοκρατίας. Οι Τούρκοι σπάνια πλησίαζαν την περιοχή και μόνο με μεγάλη δύναμη στρατού ανέβαιναν μέχρι το μοναστήρι. Στα χρόνια της Επανάστασης του 1821 το μοναστήρι προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες στους μαχόμενους κλεφταρματολούς. Τότε έγιναν αλληπάλληλες επιδρομές των Τούρκων οι οποίοι κατέστρεψαν πολλά κειμήλια και χειρόγραφους κώδικες της βιβλιοθήκης. Το πυκνό δάσος με την οργιώδη βλάστηση, καθιστούσε την περιοχή άβατη για τις τουρκικές αρχές. Εκεί κατέφυγαν με καϊκία οι διαφυγούσες οικογένειες από την ανθρωποσφαγή της Χίου το 1822. Δύο από τα καϊκία που κατόρθωσαν να διαφύγουν από την σφαγή της Χίου (σφάχτηκαν τότε 30.000 γυναικόπαιδα), διέσχισαν το Αιγαίο Πέλαγος και βγήκαν στον όρμο του Στομίου. Από εκεί, οι οικογένειες που διασώθηκαν ανηφόρισαν και εγκαταστάθηκαν μέσα στο πυκνό δάσος.

Αλλά και μετά την επανάσταση του 1821 το μοναστήρι συνέχισε την προσφορά του στον αγώνα κατά των Τούρκων. Γι' αυτό εθεωρείτο πάντα ύποπτο από τις τουρκικές αρχές. Έτσι, βλέπουμε να περικυκλώνεται τον Ιούνιο του 1831 από τον Χασάν Αγά με 500 στρατιώτες αναζητώντας τους κλέφτες. Κατά την περίοδο της κατοχής 1941 - 1944 η Μονή δέχθηκε ακόμα ένα πλήγμα από τον κατακτητή. Τα χρόνια που κύλησαν, τα καταστροφικά γεγονότα που έμειναν στην ιστορία και ο πανδαμάτωρ χρόνος έπληξαν την άλλοτε ανθούσα ιστορική μονή μεταβάλλοντας την σε ερείπιο.

2) Ι.Μ. ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ



Βρίσκεται βορειοανατολικά της κωμόπολης της Αγίας και πρόκειται για ένα υπέροχο βυζαντινό μοναστήρι φρουριακής μορφής. Το μοναστηριακό συγκρότημα αποτελείται από το Καθολικό, το οποίο είναι αφιερωμένο στα Εισόδια της Θεοτόκου, τον Πύργο του Ηγουμένου, την Τράπεζα με τοιχογραφίες του 1616 και την πτέρυγα των κελιών.

Επικρατούσα άποψη είναι ότι θεμελιώθηκε πάνω σε αρχαίο ναό αφιερωμένο στον Δία. Το Καθολικό της Μονής ανήκει στον αθωνικό τετρακίονιο τύπο. Ανεγέρθηκε το 1292, όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο Αλέξιος Κομνηνός. Ανακαινίστηκε το 1568 - 1579 αλλά και το 1724 οπότε και αγιογραφήθηκε από τον Γαβριήλ Μοναχού Πελοποννησίου. Φέρει τρεις τρούλους, τον κεντρικό και δύο μικρότερους, στη βόρεια και την νότια πλευρά του Ιερού, γι' αυτό και το μοναστήρι ονομαζόταν «Κουμπελής» (από το «Κουμπές=τρούλος»). Ερειπώθηκε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Σήμερα εγκαταβιώνει νέα αδελφότητα.

3) Ι.Μ. ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ



Βρίσκεται πολύ κοντά στην παραλία της Βελίκας και απέναντι από το ομώνυμο κάστρο. Σώζεται ο ναός που αποτελούσε καθολικό της μονής. Είναι βυζαντινός σταυροειδής εγγεγραμμένος, με 3 τρούλους. Το καθολικό διασώζει επιγραφή με τη χρονολογία 1776, ενώ το Ιερό Βήμα διασώζει τοιχογραφίες που

χρονολογούνται στα 1860. Επίσης πάνω από τη δυτική είσοδο του ναού σώζεται υπέροχο θωράκιο του 11ου αι. το οποίο προέρχεται από παλιότερο κτίσμα. Πανηγυρίζει στις 8 Μαΐου οπότε μετά τη λειτουργία ακολουθεί εορτή όπου προσφέρεται στους πιστούς "το φαγητό του Αγίου", τοπικά εδέσματα, καθώς και τσίπουρο και με τη συνοδεία παραδοσιακών οργάνων.

4) Ι.Μ. ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΑΓΙΑΣ



Πολύ κοντά στην Αγιά, στο δρόμο για τον Αγιοκάμπο, σε μια καταπράσινη κοιλάδα με τρεχούμενα νερά βρίσκεται η Ιερά Μονή των Αγίων Αναργύρων. Κατά τις πηγές ανοικοδομήθηκε περίπου το 1588. Ο σύγχρονος επισκέπτης μπορεί να δει τη μονόχωρη ξυλόστεγη Βασιλική με σπαράγματα τοιχογραφιών του 17ου αιώνα και τον διώροφο οχυρωματικό πύργο με χαμηλό θόλο στον οποίο κατέφευαν οι ασκητές της περιοχής για να γλυτώσουν από τις πειρατικές επιδρομές. Ο ναός αποτέλεσε το κοινό "Κυριακόν" των ασκητών της σκήτης των Κελλίων. Με το όνομα σκήτη (ονομάζουμε μοναστικό ίδρυμα που υπάγεται σε Κυρίαρχη Μονή ή Μοναστήρι). Οι σκήτες είναι μικρές μονές που και αυτές διακρίνονται όπως οι Αθωνικές Ιερές Μονές σε "κοινόβιες" και "ιδιόρρυθμες". Πρόκειται για οργανωμένες κοινότητες που συγκροτούνται από πολλές μοναστικές καλύβες. Στο μέσον της κάθε σκήτης βρίσκεται το λεγόμενο "Κυριακό" που είναι ο κοινός ναός για όλους και γύρω απ' αυτόν είναι κτισμένες οι καλύβες. Στο Κυριακό (ονομάζεται ο κεντρικός ναός μιας σκήτης), μαζεύονται οι μοναχοί της σκήτης στην Θεία Λειτουργία της Κυριακής. Τη διοίκηση στη σκήτη ασκεί ο επονομαζόμενος "Δικαίος", που εκλέγεται κάθε χρόνο συνήθως στις 8 Μαΐου από τους "γέροντες" της σκήτης με τη βοήθεια 2 ή 4 συμβούλων εκ των οποίων οι μισοί προέρχονται από την ίδια τη σκήτη και οι άλλοι μισοί από την Κυρίαρχη Μονή στην οποία υπάγεται η σκήτη. Στην πλαγιά απέναντι από το Κυριακό, σώζονται τα δύο ασκηταριά της Μονής από το 12ο αι. με αγιογραφίες πάνω στον βράχο.

5) ΑΝΩΝΥΜΗ ΜΟΝΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΝΕΡΟΥ (ΘΕΣΗ ΤΣΙΛΙΓΙΩΡΓΗ)

Κοντά στον παραθαλάσσιο οικισμό του Κόκκινου Νερού, πάνω στο ύψωμα Τσιλιγιώργη βρίσκονται τα ερείπια ενός τρίκογχου ναού και το παρακείμενο ερειπωμένο θολωτό κτήριο που αναφέρεται ως «πύργος της μονής». Αποτελούν τα κυριότερα υπολείμματα ενός ακόμη βυζαντινού μοναστηριού το οποίο χρονολογείται τον 12ο αιώνα. Το καθολικό της μονής διέθετε εξαιρετικό γλυπτό διάκοσμο και μαρμάρινο δάπεδο με ζωόμορφες παραστάσεις τμήματα των οποίων μπορεί να δει κανείς στην Αρχαιολογική Συλλογή Αγιάς.

Τα ανωτέρω μνημεία είναι μόνο ένα μικρό δείγμα από αυτά που μπορεί να ανακαλύψει και να θαυμάσει ο σημερινός επισκέπτης. Άλλα είναι το Ασκητήριο της Αγίας Παρασκευής κτισμένο σε σπήλαιο κοντά στο Ομόλιο, η ερειπωμένη μονή των Αγίων Αποστόλων, η Ανώνυμη Μονή στη θέση Πηγάδι πάλι στην Καρίτσα, η Ανώνυμη Μονή στη θέση Παλιομονάστηρο του οικισμού Μητσιάρες στο Κόκκινο Νερό, η Ανώνυμη Μονή στον αγρό Πινίκη στη Κουτσουπιά, η Ανώνυμη Μονή στη θέση Λουτρούς ακρωτηρίου Δερματά (Τσάγεζι), ο Ιερός Ναός Σωτήρος στην Άνω Σωτηρίτσα, ο Βυζαντινός Ναός Παναγίας Βελίκας, η Ανώνυμη Μονή στη θέση Μονόπετρα στη Κουτσουπιά, ο Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής Οστροβού στη Κουτσουπιά κ.α. Στις ανατολικές πλαγιές του Κισσάβου υπάρχουν πάνω από 20 βυζαντινές μονές που περιμένουν τη σειρά τους για να ανασκαφούν, συντηρηθούν να μελετηθούν και να αναστυλωθούν και που μαρτυρούν την ακμή και τον πνευματικό πλούτο που γνώρισε κάποτε το Όρος των Κελλίων.

Από το βιβλίο του αείμνηστου Γεωργίου Ανδρεάδη «ΜΑΓΚΑΛΙ ΜΝΗΜΗΣ»

Δύο σπάνιες συνεντεύξεις στον συγγραφέα του βιβλίου από την Ανθή Αλχαζίδου και Νίκο Αλχαζίδη

Σε βαθιά γεράματα πέθανε πριν λίγο καιρό, στην Ν. Τραπεζούντα, Κατερίνης, μια γριούλα, η Ανθή Αλχαζίδου, συνονόματη, αλλά όχι συγγενής του Νίκου Αλχαζίδη. Η γυναίκα αυτή γεννήθηκε στο χωριό Γίγας του Όφι, αλλά έζησε σαν νύφη, στο χωριό Λέκκα, του Όφειως ποταμού, όπου την βρήκε η καταστροφή και η ανταλλαγή.

Λίγο καιρό προτού πεθάνει, μας έκανε κοινωνούς των αναμνήσεων της. Πάνω στην φασαρία της φυγής, με το διάταγμα περί ανταλλαγής, πέθανε στο χωριό όπου ζούσε, μια κοπέλα. Η κοπέλα που πέθανε λεγόταν, Σοφία Πετροπούλου. Ο παπάς με την οικογένεια του, είχε ήδη φύγει, αλλά δεν είχαν και χρόνο να φτιάξουν μια κασέλα, για την νεκρή κοπέλα. Έτσι η άτυχη Σοφία θάφτηκε χωρίς πατά και χωρίς λιβάνι.

Μπροστά στην αυλή της εκκλησίας του Πρωτομάρτυρα Στεφάνου, στο χωριό Λέκα, άνοιξαν έναν λάκκο και την έθαψαν. Επειδή δεν είχαν κασέλα, πήραν εικόνες από την εκκλησία και με αυτές, περιέβαλλαν και περιτείχισαν την νεκρή και έτσι την έθαψαν. οι βαθιά θρησκευόμενοι απλοί εκείνοι άνθρωποι, πίστευαν έτσι, ότι ίσως υποκαταστήσουν, με τις εικόνες, την απουσία ιερέα και διαβάσματος, ώστε τρόπον τινά, η κοπέλα να ταφεί χριστιανικά.

Και εκεί βρίσκεται θαμμένη, μπροστά στην αυλή της κατεστραμμένης εκκλησίας, στο χωριό Λέκα, η άτυχη Σοφία. Η εκκλησία δεν υπάρχει πιά. Την γκρέμισαν και με το υλικό της, έκτισαν οι Τούρκοι, σχολείο, σε παρακείμενο χωριό. Έμεινε μόνο η αυλή της εκκλησίας, με την θαμμένη εκεί κόρη της οικογένειας Πετροπούλου.

Η ίδια γριά θυμόταν ακόμη τον στρατιώτη Βασιλή Αδαμίδη, που τον κρατούσαν οι Τούρκοι και δεν τον άφηναν να φύγει για το λιμάνι, με το πρόσχημα, ότι ήταν αιχμάλωτος. Του ζητούσαν πέντε παγκανότια επίμονα, προκειμένου να τον αφήσουν να φύγει.

Ο άτυχος νέος παρακαλούσε τους συγχωριανούς του, να του δανείσουν τα πέντε παγκανότια, για να ελευθερωθεί. Αλλά και τι να δώσουν οι φτω-



χοί χωρικοί, που έφευγαν γεμάτοι αγωνία, για ένα αβέβαιο μέλλον, που τους περίμενε; Δυστυχώς, το χωριό είχε αδειάσει και οι λιγιστοί χωρικοί, που ήταν ακόμη εκεί, το μόνο που μπορούσαν ήταν, να του δώσουν τρία παγκανότια. Όλο χαρά, ο νεαρός Βασιλής, έτρεξε και έδωσε στους Τούρκους, τα τρία παγκανότια. Εκείνοι πήραν τα τρία παγκανότια από τα χέρια του Βασιλή, του οποίου το πρόσωπο έλαμπε από χαρά, για την λύτρωση του. Και αφού στέπωσαν τα τρία παγκανότια, κατέσφαξαν τον άτυχο Βασιλή, μπροστά στα μάτια των λιγιστών λευταίων συγχωριανών, που έφευγαν, κατατρομαγμένοι, για τον γιολό.

Η ΤΣΙΤΣΕΚΑ ΚΑΙ Η ΦΕΓΚΟΥΛΗ

Γεννήθηκα το 1911 στο χωριό Ζουρέλ, στην επαρχία Όφη. Το χωριό μου τώρα ονομάζεται Σαράκιοι. Ζούσαμε ειρηνικά όλοι οι χωρικοί, χωρίς κανένα πρόβλημα, ανάμεσα σε Μουσουλμάνους και Χριστιανούς. οι σχέσεις μας ήταν άριστες και υπήρχε πνεύμα αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας. Το 1916 πέθανε ο πατέρας μου και εμάς τα παιδιά, μας μεγάλωνε η άξια μάνα μας, έχοντας την αυτονομία, τα χρόνια εκείνα, συμπαραστάση του κουινιάδου της και δικού μου θείου.

Πολύ κοντά μας, στην γειτονιά, ζούσε μια τουρκάλα φίλη αδελφική της μάνας μου. Το κοντά είναι σχετικό, για όσους δεν γνωρίζουν τα ποντιακά χωριά. Τα σπίτια μας ήταν διάσπαρτα και είχαν μεγαλύτερες αποστάσεις, απ' ό,τι τα σημερινά ελληνικά χωριά. Η τουρκάλα γειτόνισσα έφερε τ' όνομα Γκιούλ, αλλά εμείς μάθαμε και την φωνάζαμε Γκιούλα. Η γυναίκα αυτή είχε και παρατσούκλι. Την αποκαλούσαν Χαστρικολίσα, που προέρχονταν από το χωριό καταγωγής της.

Θυμάμαι, κάθε χρόνο, την Μεγάλη Πέμπτη το βράδυ, η γειτόνισσα Γκιούλα, σκεπαζόταν και πήγαινε, με την μάνα μου στην εκκλησία, ν' ακούσει τα δώδεκα Ευαγγέλια. Και σαν την Γκιούλα, πάρα πολλές μουσουλμάνες γυναίκες στον Όφη, σκεπασμένες, πήγαιναν στην εκκλησία, για να μην αναγνωριστούν.

Ήταν προς το τέλος του 1922, προτού μας έρθει το δυσάρεστο μαντάτο του ξεριζωμού. Ξημέρωνε του Σταυρού, δηλαδή 14 Σεπτεμβρίου 1922. Η μάνα μου διαπίστωσε, ότι από το μαντρί, λείπανε δυο αγαπημένες μας αγελάδες, που ήταν και οι δυο ετοιμόγεννες. Έλειπαν, η Τσιτσέκα και η Φεγκουλή. Εμείς εκεί στην πατρίδα, δίναμε ονόματα και στα ζώα μας και συνεννοούμασταν μαζί τους, γιατί στο άκουσμα του ονόματος τους, τα ζώα ανταποκρίνονταν.

Η μάνα μας έξαλλη, για την κλοπή των αγελάδων, άρχισε να ξεφωνίζει. Μόλις συνήλθε, σκέφτηκε με ποιο

τρόπο θα μπορούσε να βρει τις αγελάδες, ή να διαπιστώσει, ποιος ήταν ο κλέφτης. Ψύχραιμη λοιπόν και επειδή στα μέρη μας πολύ συχνά έβρεχε, σκέφτηκε να ακολουθήσει τα αχνάρια των ζώων, που ήταν ακόμη εμφανή πάνω στην γη.

Ακολουθώντας τ' αχνάρια, η μάνα μας έφθασε στο μαντρί της γειτόνισσας Γκιούλας. Η μάνα μου δεν μπορούσε να το πιστέψει και δεν ήθελε να το πιστέψει, ότι η αδελφική της φίλη, θα έκλεβε τις αγελάδες της. Φώναζε και της έλεγε, ότι οι αγελάδες μας ήταν μέσα στο μαντρί της. Μαζεύτηκαν και άλλοι συγχωριανοί, χριστιανοί και μουσουλμάνοι, που ήθελαν ν' αποκαταστήσουν την αδικία, που έγινε στην χήρα συμπατριώτισσα τους. Γι' απόδειξη, ότι οι αγελάδες μας ήταν μέσα στο μαντρί της Γκιούλας, η μάνα μας φώναζε δυνατά τα ονόματα τους. Τσιτσέκα και Φεγκουλή. Στο κάθε άκουσμα του ονόματος, μέσ' από το μαντρί, η αντίστοιχη αγελάδα μούγκριζε σε απάντηση. Έτσι αποδόθηκαν οι δυο αγελάδες στην μάνα μας. Βέβαια με την ανταλλαγή, ο χωρισμός μας από την Γκιούλα, ήταν πολύ ψυχρός.

Μετά από πολλά χρόνια, αξιώθηκα φέτος να επισκεφτώ την πατρίδα μου, το χωριό μου, για προσκύνημα. Έζησα αφάνταστες συγκινήσεις, αλλά και μεγάλη φιλοξενία από τους συμπατριώτες μου. Εκεί με πλησίασε ένας συγχωριανός Τούρκος, πολύ μεγαλύτερος μου. Ο Τούρκος αυτός, αφού κοίταξε γύρω του, μήπως τον ακούει κανείς, ομολόγησε, ότι αυτός είχε κλέψει τις αγελάδες μας και τις έβαλε επίτηδες στο μαντρί της Γκιούλας, γνωρίζοντας τις αδελφικές σχέσεις, που είχαμε μαζί της, για να μην υποπτευθούμε. Έτσι το ομολόγησε και ξελάφρωσε την ψυχή του. Αλλά δεν στάθηκε εκεί. Επέμενε να με πάρει σπίτι του, πράγμα που έγινε και με φιλοξένησε, όλες τις ημέρες, που έμεινα εκεί μαζί τους.





κό θέατρο της Εφέσου που χαρακτηρίζονται πλέον ως αόριστα ρωμαϊκά ή ως της ρωμαϊκής περιόδου της Μικράς Ασίας.

Ομοίως, αποφεύγεται και ο χαρακτηρισμός των βυζαντινών μνημείων π.χ. η εκκλησία του Αγίου Ηλία στο Ικόνιο ως ρωμείων (Ρουμ) αλλά τονίζονται ότι ανήκουν στην βυζαντινή περίοδο της Μικράς Ασίας. Το παιχνίδι των όρων είναι σκληρό, αλλά στην ντόπια λαϊκή συνείδηση δεν έχει ακόμη περάσει.

Η πληθυσμιακή σύνθεση των κατοίκων της Τουρκίας έχει γίνει θέμα συζήτησης από τους σημερινούς ιστορικούς και ανθρωπολόγους της χώρας αυτής.

Ο χάρτης που παρουσιάζουμε είναι ενδεικτικός αφού δεν υπάρχουν επίσημες στατιστικές που να παρουσιάζουν την εθνολογική ή φυλετική συνείδηση των Τούρκων.

Στον χάρτη παρουσιάζεται η γενετική και όχι εθνολογική – σύσταση των κατοίκων της Μικράς Ασίας.

Η καταγωγή αυτή είναι εντελώς ανεξάρτητη από την εθνική συνείδηση που είναι σαφώς τουρκική (με σχετική εξαίρεση, την κουρδική).

Με γαλάζιο χρώμα σημειώνονται οι κάτοικοι που γενετικά παρουσιάζουν καταγωγή από ελληνικό, και ελληνοποιημένο αυτόχθονο πανάρχαιο substratum (υπόστρωμα), που ανάγεται στους Ίωνες και τους Φρύγες (αδελφικό φύλο με τους Έλληνες με γλώσσα σαφώς ελληνική) στους εξελληνισμένους μικρασιάτες της ελληνοιστινικής και ελληνορωμαϊκής εποχής και στους Ρωμιούς – Βυζαντινούς.

τές, πολλοί στα γόνατα, προκειμένου να ζητήσουν την ευλογία και τη βοήθεια του Αγίου και της Παναγίας σε κάθε τους πρόβλημα. Η τάξη που επικρατεί είναι υποδειγματική και κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι Ρωμιοί ορθόδοξοι.

Ή μήπως είναι... Και το ξέρουν βαθιά μέσα στην καρδιά τους!...

Προσκυνητές στην ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ παρατηρούν με δέος τις σταγόνες του αγιάσματος που πέφτουν από την οροφή σταθερά ανεξάρτητα από το αν τα νερά έχουν παγώσει, αν υπάρχει λειψυδρία ή ξηρασία. Αυτό το αγίασμα έγινε αιτία πολλές χιλιάδες Ελληνόφωνων μουσουλμάνων του ΠΟΝΤΟΥ να παραμείνουν κρυπτοχριστιανοί. Μέχρι σήμερα χιλιάδες «Τούρκοι» κάνουν το καθιερωμένο προσκύνημα στη Μαριάμ Ανέ (Μητέρα Μαρία) στο ερειπωμένο μοναστήρι και μαζεύουν σταγόνες από αγίασμα ως φυλακτό για να τους προστατεύει από τις αρρώστιες και την κακοτυχία.

Το τουρκικό βαθύ κράτος έχει αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι το βυζαντινό παρελθόν της γης του μπορεί να αποτελέσει μεγάλο γεωπολιτικό όπλο. Χαρακτηριστική είναι η τουρκική τουριστική αφίσα προβολής της Τουρκίας που καταχωρήθηκε και σε πολλά ελληνικά ΜΜΕ.

Λείπει κάθε αναφορά στο οθωμανικό παρελθόν και προβάλλονται το ελληνοιστινικό χριστιανικό και βυζαντινό παρελθόν της Μικρασίας. Ένα «φάρμακο» αναγκαίο για την απολογητική της ευρωπαϊκότητας

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ «ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ»



του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Μέχρι την ανεξαρτησία του ελληνικού κράτους, οι όροι «Ρουμ» και «Γιουνάν» (Ρωμιός) και «Ίωνας» μεταφράζονταν και οι δύο ως «Έλληνας», στην τουρκική γλώσσα. Μετά την άνοδο του ελληνικού εθνικισμού στην οθωμανική Αυτοκρατορία, οι όροι αυτοί άρχισαν να αφίστανται ελαφρά ο ένας του άλλου. «Γιουνάν» κατέληξε να ονομάζεται ο πολίτης της Ελλάδας, και ο αρχαίος προχριστιανός Έλληνας. Ενώ «Ρουμ» κατέληξε να σημαίνει τον αραβόφωνο και ελληνόφωνο ορθόδοξο Τούρκο πολίτη.

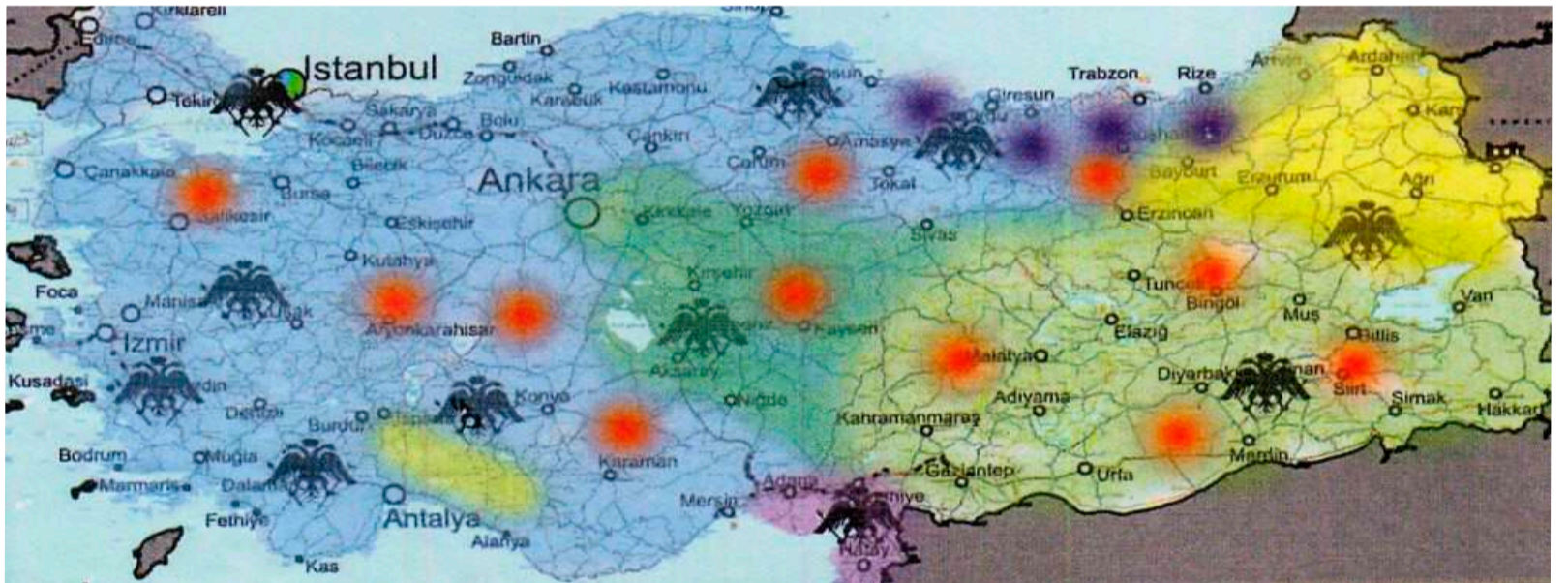
Ο όρος «Βυζάντιο» ήταν έως πρόσφατα ουσιαστικά ανύπαρκτος στην Τουρκία. Οι αναφορές ήταν όλες για την «Αυτοκρατορία» των Ρουμ με την έννοια της ελληνικής αυτοκρατορίας, η οποία κατακτήθηκε από τους «οθωμανούς Τούρκους».

Πρόσφατα παρατηρούμε το ενδιαφέρον φαινόμενο ο όρος «Ρουμ» να αποδίδεται μόνο στην ελληνική μειονότητα της Κωνσταντινούπολης και του Πατριαρχείου. Για κάθε άλλη χρήση, εισάγεται πλέον ο όρος «Βυζάντιο», ενώ αρχίζει ταυτόχρονα να θεωρείται ο «Γιουνάν» κάτι εντελώς διαφορετικό από τον «Ρουμ».

Και ενώ το λαϊκό σημειωμένο των δύο αυτών τελευταίων όρων παραμένει αζεδιάλυτα το ίδιο, η ξύλινη ακαδημαϊκή, διπλωματική και πολιτική γλώσσα διαφοροποιεί τους όρους με απολυτότητα.

Το φαινόμενο δεν είναι τυχαίο και μάλλον σχετίζεται με τη διάθεση να εδραιωθεί στην τουρκική κοινή γνώμη το νέο κρατικό τουρκικό ιδεολόγημα ότι οι σύγχρονοι Τούρκοι είναι αυτόχθονες και ότι η αρχαία Ιωνία και το Βυζάντιο είναι δικά τους προγονικά σχήματα.

Έτσι αποφεύγεται ο χαρακτηρισμός ως Ιωνικών – Ελληνικών των μνημείων της Εφέσου π.χ το αρχαίο ελληνι-



Με ανοιχτό πράσινο, οι ιρανοκουρδικής – ινδοϊρανικής καταγωγής. Με κίτρινο η αρμενο-γεωργιανικής (Καυκάσιους) καταγωγής, με κόκκινο απεικονίζεται το μικρό ποσοστό (10% - 15%) του πληθυσμού κεντροασιατικής (τούρκο-μογγολικής) καταγωγής, στα σημεία που θεωρούνται κύριες εγκαταστάσεις του.

Με μωβ χρώμα απεικονίζεται ο σύρο-σιμιτικός πληθυσμός. Οι συνδυασμοί χρωμάτων δείχνουν τις περιοχές που συνυπάρχουν πληθυσμοί μεικτής καταγωγής.

Με σκούρο μπλε χρώμα, απεικονίζονται οι εστίες των μέχρι σήμερα ελληνόφωνων μουσουλμάνων του Πόντου.

Τονίζεται ότι ο ελληνόφωνος πληθυσμός αλλού έχει διεθνοιστινική – μαρξιστική συνείδηση και αλλού φονταμενταλιστική – ισλαμική. Με τον δικάφαλο αετό, απεικονίζονται πληθυσμοί κρυπτοχριστιανικοί.

- Τουρκική ορθόδοξη ιστοσελίδα -

Η αναγνωρισιμότητα αυτών των ιστοσελίδων και των blogs που εμφανίζονται όλο και περισσότερο στο διαδίκτυο, ξεπερνά κάθε προβλεπόμενο όριο. Είναι εντυπωσιακή η συμμετοχή των νέων στις συζητήσεις και στα fora όπου ανοιχτά πολλοί από αυτούς δηλώνουν ότι θέλουν να γίνουν ορθόδοξοι και ότι έχουν αυτή την πίστη στο DNA τους, δηλώνοντας ότι διακατέχονται από μία νοσταλγία προς το Βυζάντιο, την Αυτοκρατορία των ορθοδόξων.

Κάθε χρόνο στο ορθόδοξο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου Κουδουνά στη νήσο Πρίγκηπο, στη γιορτή του Αγίου, συρρέουν δεκάδες χιλιάδες Τούρκοι προσκυνη-

της Τουρκίας.

Το ερώτημα που θέτει η πιθανότητα της ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε. άνοιξε τους ασκούς τους Αιόλου για τις εθνολογικές συζητήσεις στην Τουρκία.

Διότι πλέον οι Τούρκοι αισθάνονται την ανάγκη να καθορίζουν τον πολιτισμό τους ως επίσης ευρωπαϊκό προκειμένου να στοιχειοθετήσουν θεωρητικά την ένταξή τους στην Ε.Ε. Προφανώς, όμως, την ευρωπαϊκότητα τους δεν μπορούν να τη βρουν στους Τούρκους της Κεντρικής Ασίας. Την αποζητούν λοιπόν, στον αυτοκαθορισμό τους ως αυτόχθονες (Ίωνες και Βυζαντινοί). Την συζήτηση άνοιξε τότε ο ίδιος ο Τουρκοϋτ Οζάλ: και το ξεκαθάρισε χωρίς κόπο!...

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ. ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αυτά είπε τότε ο ΤΟΥΡΚΟΥΤ ΟΖΑΛ, και αυτή είναι η αλήθεια. Όλα τα άλλα μέχρι σήμερα είναι ο απεγνωσμένος εθνικισμός της Τουρκίας. Ο Ερτογάν προσπαθεί να προβάλλει τη θέση ότι η Τουρκία δεν έρχεται από το πουθενά, αλλά ότι έχει βαθιές ρίζες στη μικρασιατική ιστορία. Δεν μας λέει ότι η μικρασιατική ιστορία και το Βυζάντιο είχαν γλώσσα και πολιτισμό ελληνικό!... και ότι στην αρχαιότητα στα παράλια της Μικράς Ασίας γέννησαν οι Έλληνες τον μεγαλύτερο πολιτισμό του κόσμου. Ότι βλέπουν οι ξένοι στην Τουρκία, είναι Ελληνο-Ιωνικά και Βυζαντινά επιτεύγματα.



Από το άρμπουμ της Τιαγιάς

Ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο φωτογραφικό αρχείο του συλλόγου μας.

Αρχείο : Αλχαζίδου Ελπίδα



Ο γάμος του Αλχαζίδη Πέτρου με την Ελπίδα, και δίπλα τους οι κουμπάροι Παπαδόπουλος Γεώργιος με την αδερφή του Παπαδοπούλου Βασιλική.



Στο πανηγύρι Αγίας Τριάδος στον Κάτω Αγιάνη το 1964. Από αριστερά Μαυροπούλου-Χαριτοπούλου Ελευθερία, Ζανέτα Μαρία και Αλχαζίδου Ελπίδα.



Οικογενειακή εκδρομή με συγγενείς στην θάλασσα του 1958, Παραλία Κατερίνης.



Από αριστερά ο Παπαδόπουλος Γεώργιος με την σύζυγό του Αγγελική Αλχαζίδου και Αναστασία Αλχαζίδου με τον σύζυγό της Χρήστο Ιωαννίδη



Στο ΚΕΓΕ Πιερίας αρχές της δεκαετίας του 1970 μαθήματα για την απόκτηση διπλώματος οδήγησης τρακτέρ. Από αριστερά Σεϊταρίδης Αριστοτέλης, Παπαδόπουλος Αναστάσιος, Μπαντής Αθανάσιος (Κάτω Αγιάνης), άγνωστος, άγνωστος, Αλχαζίδης Πέτρος, Παπαδόπουλος Γεώργιος και Αδαμίδης Χ. Κωνσταντίνος.